

Πανηγύρισε ο Ιερός Ναός της Υπαπαντής του Κυρίου στην Πατρίδα Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 2 Φεβρουαρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Υπαπαντής του Κυρίου στην Πατρίδα του Δήμου Βεροίας.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον».

Στόν ναό τοῦ Σολομῶντος σήμερα ὁ Κύριός μας ἐκπληρώνει τήν ἐντολή τοῦ νόμου. Ἐκπληρώνει ὁμως καί τόν ἐνδόμυχο πόθο τοῦ πρεσβύτου Συμεών νά δεῖ τόν Μεσσία

πρίν νά πεθάνει.

Στόν ναό τοῦ Σολομῶντος καί ὁ πρεσβύτες Συμεών πού δέν βλέπει μόνο Αὐτόν πού ἦλθε ὡς «φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν», ὅπως λέγει στήν εὐχαριστία του πρός τόν Θεό γιά τήν τιμή πού τοῦ ἐπεφύλαξε, ἀλλά βλέπει καί Αὐτόν ὁ ὁποῖος «κεῖται εἰς πτῶσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν ... καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον», Αὐτόν δηλαδή πού θά γίνει γιά ὅσους δεχθοῦν τόν λόγο καί τό κήρυγμά του, γιά ὅσους ἀκολουθήσουν τό παράδειγμά του καί τίς ἐντολές του, αἰτία ἀναστάσεως. Θά γίνει Αὐτός ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο νά τούς ἐλευθερώσει ἀπό τήν ἁμαρτία ἀλλά καί ἀπό τίς συνέπειές της, ἀπό τόν αἰώνιο θάνατο καί τόν χωρισμό ἀπό τόν Θεό. Θά γίνει Αὐτός, ὁ ὁποῖος κατὰ τήν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ στόν κῆπο τῆς Ἑδέμ θά «τηρήσει» τήν κεφαλή τοῦ ἐφευρέτου τῆς κακίας καί τῆς ἁμαρτίας, τοῦ πονηροῦ, καί θά ἀπαλλάξει ὅσους «φόβῳ θανάτου διά παντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας», ὅπως γράφει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ἀπό τήν καταδυναστεία τοῦ διαβόλου.

Βλέπει ὅμως ὁ πρεσβύτες Συμεών συγχρόνως καί Αὐτόν ὁ ὁποῖος «κεῖται εἰς πτῶσιν πολλῶν».

Πῶς συμβαίνει ὅμως αὐτό; Πῶς εἶναι δυνατόν ὁ Μεσσίας, Αὐτός πού ἦλθε στή γῆ γιά νά σώσει τούς ἀνθρώπους νά γίνεται αἰτία τῆς πτώσεως πολλῶν;

Εἶναι δυνατόν, ἀλλά ὄχι μέ τή δική του θέληση καί ἐπιθυμία. Ὁ Θεός «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», μᾶς διαβεβαιώνει καί πάλι ὁ ἰδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἀπόστολος Παῦλος, διότι ὁ Χριστός ἦλθε, ὅπως λέγει ὁ ἴδιος, «ζητῆσαι καί σῶσαι τό ἀπολωλός». Καλεῖ ὅλους τούς ἀνθρώπους κοντά του καί θέλει νά τούς ὁδηγήσει στή σωτηρία.

Δέν ὑποχρεώνει ὅμως κανέναν νά τόν ἀκολουθήσει. Δέν ἐκβιάζει κανέναν νά ζήσει σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές του. Δέν καθιστᾷ ὑποχρεωτική τήν ἐφαρμογή τοῦ νόμου του. «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν», λέγει. Ἡ ἐπιλογή εἶναι τοῦ ἀνθρώπου. Ὅποιος δέν τόν ἀκολουθήσει, δέν θά μπορέσει νά σηκωθεῖ ἀπό τήν πτώση πού προκαλεῖ ἡ ἁμαρτία. Δέν θά μπορέσει νά ἐλευθερωθεῖ ἀπό τά «ἐπί τῆς γῆς», τά ὁποῖα τόν κρατοῦν δέσμιο. Δέν θά μπορέσει νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τόν παλαιό ἄνθρωπο καί νά ἐνδυθεῖ «τόν νέον», τόν ἀναστημένο μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, καί νά κληρονομήσει τήν αἰώνια ζωή κοντά του.

Βλέπει ἀκόμη ὁ πρεσβύτες Συμεών στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί Αὐτόν ὁ ὁποῖος θά γίνει «σημεῖον ἀντιλεγόμενον». Αὐτόν ὁ ὁποῖος θά γίνει ἡ ἀφορμή συζητήσεων καί διαφωνιῶν μεταξύ αὐτῶν πού τόν ἀποδέχονται καί αὐτῶν πού τόν ἀρνοῦνται. Αὐτόν τοῦ ὁποῖου ἡ διδασκαλία θά γίνει θέμα ἀντιπαραθέσεων ὧσων δέν τήν

ἀκολουθοῦν μέ ἐκείνους πού τήν ἐνστερνίζονται καί ζοῦν σύμφωνα μέ αὐτή. Καί θά ὑπάρξουν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θά προσπαθήσουν νά ἐξαλείψουν τόν λόγο του καί ὅσους τόν πιστεύουν, γιά νά μήν τούς ἐνοχλοῦν μέ τή ζωή τους, γιά νά μήν τούς ἐλέγχουν μέ τίς πράξεις τους, γιά νά μήν συνεχίζουν τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, γιά μήν βοηθήσουν καί ἄλλους νά βροῦν τή σωτηρία καί νά ζήσουν τήν ἀνάσταση πού χαρίζει ὁ Χριστός σέ ὅσους τόν πιστεύουν καί τόν ἀκολουθοῦν.

Εἴκοσι αἰῶνες ἔχουν περάσει ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀπό τήν ἡμέρα τῆς συναντήσεως τοῦ πρεσβύτου Συμεών μέ τόν Σωτήρα καί Λυτρωτή μας. Καί οἱ προφητεῖες του ἐπιβεβαιώνονται καθημερινά. Ἄλλοι τόν ἀκολουθοῦν, ἄλλοι τόν ἀρνοῦνται καί ἄλλοι τόν ἀμφισβητοῦν καί προσπαθοῦν νά τόν ἐξαφανίσουν. Ὅμως ὁ Χριστός παραμένει ἀναλλοίωτος καί ἀποτελεῖ καί στίς ἡμέρες μας «φῶς εἰς ἀποκάλυψιν» τῆς ἀληθείας καί τῆς ὁδοῦ πού ὁδηγεῖ στή σωτηρία τόν κάθε ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ἐλεύθερα θά τόν ἀκολουθήσει καί θά ἀγωνισθεῖ στή ζωή του νά ἐφαρμόσει τίς ἐντολές του.

Ὁ Χριστός συνεχίζει νά βρίσκεται ἀνάμεσά μας, στήν Ἐκκλησία του, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό Σῶμα του, καί νά μᾶς καλεῖ μέ τόν λόγο του καί τά ἱερά μυστήρια νά γίνουμε μέτοχοι τῆς Ἀναστάσεώς του. Σέ μᾶς ἐπαφίεται τί θά κάνουμε στή ζωή μας. Δέν ὑπάρχουν ἐνδιάμεσες λύσεις. Ἐάν θέλουμε νά τόν ἀκολουθήσουμε, θά πρέπει νά τό κάνουμε συνειδητά, ὅχι μόνο τυπικά καί ἐπιφανειακά, ὅχι μόνο μέ τά λόγια, ἐνῶ ἡ ζωή μας νά βρίσκεται μακριά του. Διότι μόνο ἐάν ἀκολουθοῦμε συνειδητά τόν Χριστό καί ζοῦμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, θά ἀξιωθοῦμε νά ἀναστηθοῦμε ἀπό τίς ἀδυναμίες καί τά πάθη μας ἀλλά καί νά ἀναστηθοῦμε στήν αἰώνια ζωή πού ὁ Χριστός μᾶς ὑπόσχεται καί μᾶς χαρίζει.

